

Auschwitz: última parada

Eddy de Wind

Fecha de publicación:
13/11/2019

Un document històric per commemorar el 75è aniversari de l'alliberament del camp d'Auschwitz.

Sello Editorial:
Columna Edicions

Un document històric per commemorar el 75è aniversari de l'alliberament del camp d'Auschwitz.

Contacto de prensa

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 86 71

Email: nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 492 8211

Email:
andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

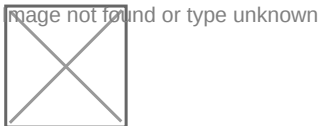
Teléfono: 93 492 8654

Email: xgafarot@grup62.com

Nombre: Directora de marketing
i comunicació AIG: Marta Oliva i
Domènech

Teléfono: 93 492 8155

Email: moliva@grup62.com

L'any 1942 el metge jueu Eddy de Wind es va presentar voluntari per treballar a Westerbork, un camp de trànsit situat a l'est dels Països Baixos. Allà va conèixer la Friedel, una jove infermera, i es van enamorar i casar. El 1943 els van deportar a Auschwitz en un tren de mercaderies, i un cop allà els van separar: l'Eddy va anar a parar al Bloc 9 i la Friedel al 10, on es feien els experiments mèdics.

Quan els russos van començar a apropar-se a Auschwitz, la tardor del 1944, els nazis van decidir fer desaparèixer els rastres dels seus actes abominables. Els presoners, la Friedel entre ells, van rebre l'ordre de replegar-se cap a l'interior d'Alemanya, en el que més tard es coneixeria com les «marxes de la mort». L'Eddy es va amagar i es va quedar a Auschwitz, on va trobar un llapis i una llibreta i va començar a escriure.

Aquesta és la seva història.

L'Eddy de Wind va compondre un relat dolorós i commovedor dels horrors del camp i va analitzar i observar els comportaments de les persones –bones i dolentes– i el que van ser capaces de fer. Va descriure Auschwitz com mai s'ha fet: des de dins i amb la profunda impressió dels fets acabats de viure.

Eddy de Wind

Eddy de Wind (1926-1987) va ser un metge neerlandès, psiquiatre i psicoanalista d'origen jueu i supervivent d'Auschwitz. Quan els alemanys van abandonar el camp, es va amagar i posteriorment es va unir a l'Exèrcit Roig. Quan el 1945 va tornar als Països Baixos, es va especialitzar en el tractament de traumes de guerra i va aconseguir molt de renom tant dins com fora del seu país. De Wind va ser el primer a parlar de la síndrome del camp de concentració o síndrome del supervivent (síndrome kz) en un article titulat «Confrontació amb la mort», publicat el 1949, i va ser un dels primers a prestar atenció a un trauma transgeneracional. *Auschwitz, última parada* es va publicar en una primera tirada molt petita l'any 1946, el relat del seu captiveri escrit abans d'abandonar el camp, que s'ha mantingut tal com el va explicar en aquell moment.